

การพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนบ้านดอนมูล
(สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) โดยการเทียบเคียงสมรรถนะกับ
โรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา

THE DEVELOPMENT OF PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY
OF DONMOON SCHOOL (SUWANNASARAJBAMRUNG) BY USING
BENCHMARKING WITH LAMPLAIMATPATTANA SCHOOL

วิริยะ วรายุ^{1*} และอนุชา กอนพวง²

Viriya Warayu^{1*} and Anucha Kornpuang²

^{1,2}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

^{1,2}Faculty of Education, Naresuan University, Phitsanulok 65000, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: wiraiwan_@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) โดยการเทียบเคียงสมรรถนะกับโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา วิจัยดำเนินการมี 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนการวางแผน (Planning) ได้แก่ การจัดตั้งทีมงานในการทำการเทียบเคียงสมรรถนะ การกำหนดหัวข้อในการเทียบเคียงสมรรถนะ การกำหนดคู่เทียบเคียงสมรรถนะ และการเก็บรวบรวมข้อมูล 2) ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis Data) ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อค้นหาช่วงห่าง 3) ขั้นตอนการบูรณาการ (Integration) ได้แก่ การรายงานผลการเทียบเคียงสมรรถนะให้ทีมงานทราบ และการตั้งเป้าหมาย 4) ขั้นตอนการปฏิบัติ (Action) การจัดทำแผนดำเนินการ การนำแผนไปปฏิบัติ และการปรับเปลี่ยน

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการวางแผน (Planning) พบว่า มีการแต่งตั้งทีมงานร่วมกับผู้วิจัยทำการเทียบเคียงสมรรถนะในวิจัยครั้งนี้ และให้ความรู้กับทีมงานร่วมวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการทำการเทียบเคียงสมรรถนะ (Benchmarking) การพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) หัวข้อในการเทียบเคียงสมรรถนะในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ การพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คู่มือในการดำเนินการเทียบเคียงสมรรถนะในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) กับโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา และมีการวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของทั้งสองโรงเรียน

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis Data) พบว่า สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนาสูงกว่าโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) ทุกรายการ

3. ผลการบูรณาการ (Integration) พบว่า ควรมีการดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทุกองค์ประกอบ เพราะทุกองค์ประกอบมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันจะต้องดำเนินการพัฒนาไปพร้อมๆ กันไม่สามารถดำเนินการได้เฉพาะองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งและได้กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาให้สูงขึ้น

เทียบเท่ากับผลการดำเนินการของโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา เพื่อลดช่วงห่างของการดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) กับโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา

4. ผลการปฏิบัติ (Action Plan) พบว่า มีการกำหนดกรอบแนวคิดในการดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นแนวทางในการจัดทำแผนดำเนินการ และมีการดำเนินการเปรียบเทียบซ้ำเมื่อแล้วเสร็จการดำเนินการตามแผนดำเนินการ ผลที่ปรากฏคือ การดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทุกองค์ประกอบของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) เพิ่มขึ้นจากเดิมและใกล้เคียงกับโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนามากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การเทียบเคียงสมรรถนะ

Abstract

This research aimed at developing professional learning community of Donmoon School (Suwannasarajbamrung) by using benchmarking with Lamplaimatpattana School. The procedure composed of four steps: 1) Planning, including the establishment of a team to make the benchmarking, determination of benchmarking. The pair set benchmarking and the collection of data. 2) Analysis Data, including data analysis for finding the distance. 3) Integration, including the report on benchmarking and goals to the team. 4) Action, include plan implementation, implementation of the plan into action and repeat calibration.

The results were as follows:

1. Planning found that a team with the appointment of the researcher comparable performance in this research and to educate the participants about the progress of the team benchmarking (Benchmarking) to develop professional learning community (Professional Learning Community : PLC) in the benchmarking section of this research include the development of professional learning community. Partner in the implementation of benchmarking in this research is Donmoon School (Suwannasarajbamrung) by using benchmarking with Lamplaimatpattana School and are planning to collect data by interviewing the person responsible for the process development of professional learning community of both schools.

2. Analysis Data found that the state of development. The process of professional learning communities Lamplaimatpattana School higher information than Donmoon School (Suwannasaraj-bamrung) all integration.

3. Integration found that should have taken a community development process professional learning environments. Because each element has a relationship together. The development will be carried out simultaneously unable to perform only one component elements and has set the goal of developing a more comparable with the results of the Lamplaimatpattana School. To reduce the spread of the process of developing a professional learning community of Donmoon School (Suwannasarajbamrung) with Lamplaimatpattana School.

4. Action Plan found that the conceptual framework of the implementation of the development process of professional learning communities as a guide to plan and carry out calibration has been performed repeatedly. When completed the implementation of the action plan. The result is displayed the implementation process of developing a professional learning community, all the elements of Donmoon School (Suwannasarakajbamrung) information increased by close to Lamplaimatpattana School.

Keywords: Development of professional Learning Community, Benchmarking

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 2 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีภารกิจหลัก คือ จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานกำหนด แต่จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างปีการศึกษา 2554 - 2556 มีค่าคะแนนเฉลี่ย 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้อยู่ระหว่าง 40.77 - 60.54 และเมื่อจำแนกเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า มี 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า 50 คะแนน คือ ภาษาไทย สุขศึกษาและพลศึกษา และการงานอาชีพและเทคโนโลยี ส่วนอีก 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เหลือมีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า 50 คะแนน คือ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ภาษาต่างประเทศ และศิลปะ

จากผลดังกล่าวบ่งชี้ให้เห็นว่า ผลการพัฒนาคุณภาพนักเรียนของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) ยังไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ทำให้การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนยังไม่มีประสิทธิภาพ พบว่ามีประเด็นสำคัญ ดังนี้ 1) พื้นฐานของนักเรียน 2) สภาพครอบครัว 3) การบริหารงานวิชาการของโรงเรียน 4) การให้ความสำคัญต่องานวิชาการของผู้บริหาร และ 5) การจัดการเรียนการสอนของครู แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยให้ความสนใจในประเด็นการจัดการเรียนการสอนของครู เพราะครูเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพ

ปัจจุบันโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) ได้ดำเนินการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูด้วยวิธีการอย่างหลากหลาย เช่น การส่งครูเข้าร่วมอบรม ประชุมสัมมนาศึกษาดูงาน และเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการ เป็นต้น แต่จากผลการดำเนินการ พบว่า ครูยังมีพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบเดิมๆ เช่น สอนตามหนังสือเรียน ครูเป็นผู้บอกความรู้ให้กับนักเรียนมากกว่าเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เป็นต้น แต่หลังจากโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) เข้าร่วมโครงการเสริมสร้างพลังอำนาจการจัดการศึกษาที่สร้างสุขภาวะในโรงเรียน ซึ่งเป็นโครงการของมูลนิธิสถาบันวิจัยระบบการศึกษา (IRES) โดยการสนับสนุนโครงการจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) โดยให้โรงเรียนไปศึกษาแนวทางการพัฒนากับโรงเรียนต้นแบบของโครงการ คือ โรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา พบว่า โรงเรียนได้นำนวัตกรรมหนึ่งมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพครูในโรงเรียน คือ “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” (Professional Learning Communities)

เมื่อโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) ได้ดำเนินการไประยะเวลาหนึ่งแล้ว ผลปรากฏว่าการดำเนินการพัฒนายังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากครูยังขาดความรู้สึกร่วม และเป้าหมายร่วมในการทำชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ วัฒนธรรมในการทำงานของโรงเรียนยังเป็นแบบเดิมๆ ครูไม่ยอมเปิดใจพร้อมรับ

การเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารของโรงเรียนจึงจำเป็นต้องหาแนวทางพัฒนาความเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนให้เกิดขึ้นอย่างเร่งด่วน ซึ่งผู้วิจัยสนใจแนวคิด “การเทียบเคียงสมรรถนะ” (Benchmarking) มาเป็นแนวคิดหลักในการพัฒนา เพราะจากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการเทียบเคียงสมรรถนะพบว่า การเทียบเคียงสมรรถนะเป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เพราะเป็นวิธีการรวบรวมข้อมูลที่ได้รับจากหน่วยงานต่างๆ เกี่ยวกับกระบวนการ ผลผลิต แล้วนำมาเทียบเคียงกับข้อมูลในหน่วยงานของเรา วิเคราะห์หาข้อดี ข้อด้อย ของคู่เทียบเคียง แล้วนำข้อดีมาปรับปรุงเป็นแผนปฏิบัติ แล้วดำเนินงานตามแผน นอกจากนี้การเทียบเคียงสมรรถนะ ยังทำให้เราทราบถึงวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ที่สามารถนำมาใช้กับการปฏิบัติขององค์กรหนึ่งๆ ได้ตลอดจนทำให้เกิดเป้าหมายที่แท้จริง ซึ่งสามารถมองเห็นตัวอย่างของความสำเร็จได้จากองค์กรอื่นช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์และฐานความรู้ของเจ้าหน้าที่ในองค์กรให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้นเมื่อดำเนินการอย่างถูกต้อง องค์กรหนึ่งๆ สามารถนำกระบวนการเทียบเคียงสมรรถนะมาใช้เป็นเครื่องมือปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อช่วยกระตุ้นให้เจ้าหน้าที่ในองค์กรเกิดความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองให้ดีขึ้น (Smith, et al., 1999)

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำกระบวนการเทียบเคียงสมรรถนะ (Benchmarking) มาพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) กับโรงเรียนที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ด้านการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพกับโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนาซึ่งผลจากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับโรงเรียนอื่นๆ ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

วัตถุประสงค์หลัก

เพื่อพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) โดยการเทียบเคียงสมรรถนะกับโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อวางแผนการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) โดยการเทียบเคียงสมรรถนะกับโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา
2. เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) และโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา
3. เพื่อเลือกประเด็นในการพัฒนา และตั้งเป้าหมายในการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง)
4. เพื่อดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง)

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นการวางแผน (Planning Stage) เป็นการแต่งตั้งทีมงานในการทำการเทียบเคียงสมรรถนะการสนทนาเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของทีมงานในการทำการเทียบเคียงสมรรถนะ การสร้างความรู้เกี่ยวกับกระบวนการวิจัยในครั้งนี้ การกำหนดหัวข้อในการเทียบเคียงสมรรถนะ การสร้างความรู้เกี่ยวกับหัวข้อในการทำวิจัยครั้งนี้ การกำหนดคู่เทียบเคียงสมรรถนะ การกำหนดวิธีการเก็บข้อมูล และการเก็บข้อมูลเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ แหล่งข้อมูล ได้แก่ ข้อมูลที่เป็นเอกสาร ประกอบด้วย เอกสาร และ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทำการเทียบเคียงสมรรถนะ (Benchmarking) เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ รายงานผลการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วยทีมงานในการทำการเทียบเคียงสมรรถนะของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) จำนวน 9 คน ผู้รับผิดชอบในการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) จำนวน 1 คน และโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนาจำนวน 1 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบบันทึกการสนทนาอย่างไม่เป็นทางการ 2) แบบบันทึกการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยใช้เทคนิค การแบ่งปันความคิด (Think Pair Share) และ 3) แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis Stage) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) และโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา เพื่อหาช่วงห่างของการดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) และโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา แหล่งข้อมูล ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบในการพัฒนาการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) และโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ตารางการเทียบเคียงสมรรถนะการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นบูรณาการ (Integration Stage) เป็นการรายงานผลการเทียบเคียงให้ทีมงานทราบแล้วร่วมกันเลือกประเด็นที่ค้นพบจากการหาช่วงห่างของการดำเนินการพัฒนาชุมชนร่วมกันตั้งเป้าหมายในการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง แหล่งข้อมูลได้แก่ ทีมงานในการทำการเทียบเคียงสมรรถนะของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่แบบบันทึกการระดมความคิดเห็นโดยใช้เทคนิคการระดมพลังสมอง (Brain Storm)

ขั้นตอนที่ 4 การปฏิบัติ (Action Stage) เป็นการดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) โดยเป็นการสร้างการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างทีมงานในการทำการเทียบเคียงสมรรถนะของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) กับผู้วิจัยเกี่ยวกับจัดทำแผนดำเนินการปฏิบัติกิจกรรมตามแผนตามระยะเวลาที่กำหนดตั้งแต่วันที่ 25 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2558 ถึง วันที่ 9 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2558 รวมจำนวนทั้งสิ้น 20 สัปดาห์ การประเมิน และการถอดบทเรียนการเรียนรู้ แหล่งข้อมูลที่เป็นบุคคล ได้แก่ ทีมงานในการทำการเทียบเคียงสมรรถนะของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบบันทึกการสร้างการเรียนรู้ร่วมกันในการวางแผนดำเนินการ (Before Action Review: BAR) 2) แบบบันทึกการสร้างการเรียนรู้ร่วมกันในการทบทวนหลังการปฏิบัติ (After Action Review: AAR) 3) แบบประเมินผลการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 4) แบบบันทึกการสนทนาอย่างไม่เป็นทางการ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวางแผน (Planning Stage)

1.1 ผลการแต่งตั้งทีมงานในการทำการเทียบเคียงสมรรถนะ คำสั่งโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) ที่ 19/2558 ประกอบด้วย ผู้วิจัยและคณะครูโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) จำนวน 9 คน

1.2 ผลการสร้าง ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของทีมงานฯ 1) หัวหน้าทีม มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารและควบคุมประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องให้คำปรึกษา และให้แนวทางในการดำเนินการวิจัย กำหนด กฎเกณฑ์ มารยาท และหลักปฏิบัติที่ถูกต้อง และเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ 2) ผู้บันทึกข้อมูล

มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบในการบันทึก และจัดเก็บบันทึกการดำเนินการต่างๆ ในการวิจัยครั้งนี้ และ 3) สมาชิกทีม มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบในการกำหนดหัวข้อในการเทียบเคียงสมรรถนะกำหนดคู่เทียบเลือกประเด็นที่ค้นพบจากการหาช่วงห่างตั้งเป้าหมายในการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจัดทำแผนดำเนินการประเมิน และการถอดบทเรียนการเรียนรู้

1.3 ผลการกำหนดหัวข้อในการเทียบเคียงสมรรถนะ และการให้ความรู้ ใช้เทคนิคการแบ่งปันความคิด (Think Pair Share) เพื่อกำหนดหัวข้อในการเทียบเคียงสมรรถนะจากการที่โรงเรียนได้นำนวัตกรรม “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” (Professional Learning Communities) มาประยุกต์ใช้ ผลปรากฏว่าการดำเนินการพัฒนายังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากครูยังขาดความรู้สึกร่วม และเป้าหมายร่วมในการทำชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ วัฒนธรรมในการทำงานของโรงเรียนยังเป็นแบบเดิมๆ ครูไม่ยอมเปิดใจพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ดังนั้นทีมงานฯ จึงมีมติเห็นชอบหัวข้อที่กำหนดในการทำวิจัยครั้งนี้ คือ การพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับการให้ความรู้แก่ทีมงานฯ เกี่ยวกับหัวข้อในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งได้แก่ ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีสาระสำคัญ ดังนี้ 1) ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และ 2) องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพประกอบด้วย 6 ส่วนสำคัญ รายละเอียดดังนี้ 1) วิสัยทัศน์ร่วม (Shared Vision) 2) ทีมร่วมแรงร่วมใจ (Collaborative Teamwork) 3) ภาวะผู้นำร่วม (Shared Leadership) สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้ 3.1) ภาวะผู้นำผู้สร้างให้เกิดการนำร่วม และ 3.2) ภาวะผู้นำร่วมกัน 4) การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ (Professional learning and development) 5) ชุมชนกัลยาณมิตร (Caring community) และ 6) โครงสร้างสนับสนุนชุมชน (Supportive structure)

1.4 ผลการกำหนดคู่เทียบเคียงสมรรถนะใช้เทคนิคการแบ่งปันความคิด (Think Pair Share) กำหนดคู่เทียบเคียงสมรรถนะจำนวน 3 แห่ง ได้แก่ 1) โรงเรียนบ้านนาขนวน และ 2) โรงเรียนบ้านปะทาย 3) โรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา พบว่า โรงเรียนลำปลายมาศพัฒนาเป็นโรงเรียนต้นแบบในการนำชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพด้านการจัดการเรียนรู้ของครูให้กับโรงเรียนอื่นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นทีมงานฯ จึงมีความเห็นร่วมกันว่า เห็นควรเลือกโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนาเป็นคู่เทียบเคียงสมรรถนะ

1.5 ผลการการกำหนดวิธีการเก็บข้อมูลและการเก็บข้อมูลเก็บรวบรวมข้อมูลโดยสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบในการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ได้แก่ โรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณसारักษ์บำรุง) กับโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis Stage) พบว่า สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนากระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนาสูงกว่าโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณसारักษ์บำรุง) ทุกรายการ โดยมีความต่างของช่วงห่างการดำเนินงานระหว่าง - 2 (ความต่างของการดำเนินงานการปานกลาง) ถึง - 4 (ความต่างของการดำเนินงานการมากที่สุด)

3. ผลการบูรณาการ (Integration)

3.1 ผลการเลือกประเด็นที่ค้นพบจากการหาช่วงห่างของการดำเนินการใช้เทคนิคการระดมพลังสมอง Brain Storm ได้ข้อสรุปว่าประเด็นที่ค้นพบความต่างของช่วงห่างการดำเนินงานระหว่าง - 2 (ความต่างของการดำเนินงานการปานกลาง) ถึง - 4 (ความต่างของการดำเนินงานการมากที่สุด) นั้นมีความสำคัญหมดทุกประเด็น เนื่องจากการดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นการดำเนินงานในลักษณะของการพัฒนาแบบองค์รวม

3.2 ผลการตั้งเป้าหมายในการพัฒนาทีมงานฯ ได้ร่วมกันตั้งเป้าหมายการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีค่าเป้าหมายตั้งแต่ระดับการปฏิบัติ 3 (ปานกลาง) ถึง ระดับการปฏิบัติ 5 (มากที่สุด) โดยพิจารณาถึงความเหมาะสม และความเป็นไปได้

4. ผลการปฏิบัติ (Action Stage)

4.1 ผลจัดทำแผนการดำเนินการพัฒนากรอบแนวคิดในการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย 1) ความเป็นชุมชน (สนามพลัง) ประกอบด้วย การนำองค์กร วัฒนธรรมองค์กร วิธีสภาพแวดล้อม และสัมพันธภาพของคน เปรียบเสมือนเป็นฐานของการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ โดยกระบวนการสร้างความเป็นชุมชน (สนามพลัง) ดำเนินการผ่านกิจกรรมที่ทีมงานร่วมกันออกแบบกิจกรรมกำหนดไว้ในแผนดำเนินการ และ 2) การสร้างการเรียนรู้ร่วมกัน ประกอบด้วย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Share and Learn) การถอดบทเรียน (Lesson Study) และการสะท้อนผลการปฏิบัติงาน (Reflection) จากนั้นนำไปวางแผนการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) โดยจัดทำโครงการรองรับและกำหนดแผนการดำเนินงานพัฒนา รายละเอียดกิจกรรม ดังนี้ 1) กิจกรรมการสร้างเป้าหมายร่วมกันของครูในโรงเรียน 2) กิจกรรมปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการทำงานขององค์กร 3) กิจกรรมเสริมสร้างสัมพันธภาพระหว่างครูและผู้บริหาร 4) กิจกรรมปรับปรุงสภาพแวดล้อมในห้องเรียน และภายในโรงเรียนให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ของครู และ 5) กิจกรรมสร้างการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างครู และผู้บริหาร

4.2 ผลการดำเนินการปฏิบัติกิจกรรมตามแผนตามระยะเวลาที่กำหนดตั้งแต่วันที่ 25 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2558 ถึง วันที่ 9 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2558 รวมจำนวนทั้งสิ้น 20 สัปดาห์

4.2.1 กิจกรรมการสร้างเป้าหมายร่วมกันของครูในโรงเรียน มีผลการดำเนินการ ดังนี้ 1) ครูทุกคนมองเห็นเป้าหมายมีความรู้สึก และรู้วิธีในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน 2) โรงเรียนมีวิธีการปฏิบัติงานเป็นทีมเกื้อกูลกันช่วยเหลือซึ่งกันและกันจนงานสำเร็จ และ 3) ครูและผู้บริหารมีสัมพันธภาพมีความเป็นกัลยาณมิตรที่ดีต่อกันเสมือนทุกคนคือสมาชิกของบ้าน

4.2.2 กิจกรรมปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการทำงานขององค์กรมีผลการดำเนินการ ดังนี้ ด้านความเป็นป็นองค์กรเปิด 1) โรงเรียนสามารถเป็นแบบอย่างให้โรงเรียนอื่นๆ ได้ในระดับหนึ่ง 2) มีวิถีเด่นชัด มีอัตลักษณ์ของตนเอง มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ตลอดจนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาาร่วมกันสม่ำเสมอ 3) เกิดการเชื่อมโยง เชื่อมสัมพันธภาพกับสิ่งอื่นๆ และ 4) ครูและผู้บริหารมีการเปิดใจเรียนรู้ นำมาสู่การปฏิบัติยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และเคารพการตัดสินใจของผู้อื่น ด้านการทำงานเป็นทีม 1) ครูมีความรับผิดชอบต่องาน 2) ครูมองเห็นเป้าหมายและประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการทำงาน 3) บรรยากาศในการทำงานในลักษณะของความเป็นกัลยาณมิตรต่อกัน 4) การทำงานของครูเป็นในลักษณะการช่วยเหลือกัน พึ่งพาอาศัยกัน และ 5) วิธีในการสร้างการเรียนรู้ร่วมกันของครู ด้านกัลยาณมิตร 1) บรรยากาศในการทำงานในลักษณะของความเป็นกัลยาณมิตรต่อกัน 2) การเคารพสิทธิหน้าที่เห็นคุณค่าและเชื่อมโยงความคิดเห็นของตนเองและผู้อื่นอย่างไม่มีอคติยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และ 3) มีวิธีการทำงานแบบร่วมมือกัน พึ่งพากันมากกว่าการแข่งขันกัน และด้านความรับผิดชอบ 1) ครูทุกคนมีความรู้สึกร่วมในการทำงานที่รับผิดชอบมากขึ้น 2) ครูเห็นคุณค่าของผู้อื่น มองเห็นส่วนรวมมาก่อนเรื่องส่วนตัว และ 3) โรงเรียนมีวิธีการทำงานที่มุ่งเน้นประสิทธิภาพและประสิทธิผล

4.2.3 กิจกรรมเสริมสร้างสัมพันธภาพระหว่างครูและผู้บริหารมีผลการดำเนินการ ดังนี้ 1) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้บริหารตอบสนองกันเป็นไปในเชิงบวก 2) การทำงานของครูเป็นในลักษณะการช่วยเหลือกัน การทำงานเป็นทีม พึ่งพาอาศัยกัน และ PLC แลกเปลี่ยนร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ 3) โรงเรียน

บรรยากาศในการทำงานในลักษณะของความเป็นกัลยาณมิตรต่อกัน ซึ่งบ่งบอกถึงควมมีสัมพันธภาพอันดีของครูในโรงเรียน และ4) ครูมีการเปิดใจเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

4.2.4 กิจกรรมปรับปรุงสภาพแวดล้อมในห้องเรียน และภายในโรงเรียนให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ของครูมีผลการดำเนินการ ดังนี้ 1) โรงเรียนมีอาคารสถานที่มีความสะอาด ปลอดภัย ร่มรื่น รุ้สึกผ่อนคลาย ทำงานได้อย่างมีความสุข 2) สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเอื้อต่อบรรยากาศในการทำงานของครู และนักเรียน และ 3) ครูและนักเรียนมีความรู้สึกร่วมกันต่อการร่วมรักษาสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

4.2.5 กิจกรรมสร้างการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างครู และผู้บริหารมีผลการดำเนินการ ดังนี้ 1) การเคารพ การยอมรับความเห็นต่างจากของตน โดยไม่มีการโต้แย้ง 2) สัมพันธภาพอันดีระหว่างครูกับครู และครูกับผู้บริหารโรงเรียน 3) การลดการเปรียบเทียบ การตัดสินถูก – ผิด จากการปฏิบัติงาน 4) การใช้จิตวิทยาเชิงบวกในการทำงาน 5) โรงเรียนมีวิธีการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างครู และผู้บริหารเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของครู 6) ครูทุกคนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ของครู การจัดการเรียนการสอนของครู การวัดผลประเมินผล และการแก้ไขพฤติกรรมเด็ก และ 7) ครูทุกคนมีทักษะการออกแบบกิจกรรมทักษะการสื่อสาร และทักษะการจัดการของตนเอง

4.3 ผลการประเมิน และการถอดบทเรียนการเรียนรู้ รายละเอียด ดังนี้

4.3.1 ผลการเปรียบเทียบซ้ำ พบว่า สภาพหลังการดำเนินการพัฒนาของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) มีผลการดำเนินการที่ต่ำกว่าสภาพปัจจุบันโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนาอยู่ 23 ประเด็น และมีผลการดำเนินงานที่เทียบเท่ากับสภาพปัจจุบันโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนาอยู่ 7 ประเด็น เมื่อเทียบความแตกต่าง (Gap) ก่อนดำเนินการพัฒนาและหลังดำเนินการพัฒนา พบว่า ช่วงห่างของการดำเนินการพัฒนาได้ลดลงอยู่ในระดับ 0 (ไม่มีความต่างของการดำเนินงาน) ถึง - 2 (ความต่างของการดำเนินการปานกลาง) และเมื่อดำเนินการเปรียบเทียบซ้ำกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ พบว่า มีผลการดำเนินงานต่ำกว่าเป้าหมายจำนวน 3 ตัวชี้วัด เทียบเท่ากับเป้าหมาย จำนวน 23 ตัวชี้วัด และสูงกว่าเกณฑ์ จำนวน 4 ตัวชี้วัด

4.3.2 ผลการถอดบทเรียนการเรียนรู้ในการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) รายละเอียดดังนี้

4.3.2.1 การเรียนรู้ที่เกิดจากการเทียบเคียงสมรรถนะ (Benchmarking) ท้ามองเห็นจุดอ่อนที่ต้องดำเนินการพัฒนามีอยู่ 3 ประเด็น ได้แก่ 1) มีการสร้างบรรยากาศในการทำงานเป็นไปในทางบวก 2) การเปิดใจของบุคลากรในโรงเรียน และ 3) มีการทำงานร่วมกันและ PLC แลกเปลี่ยนร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้ 1) การส่งเสริมการใช้จิตวิทยาเชิงบวกลดการกระทำที่ไม่พึงประสงค์ปรับพฤติกรรมของแต่ละคนให้แสดงออกต่อกันอย่างดีงาม 2) การส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนได้ทำงานร่วมกันมากขึ้น ควรนำกระบวนการเทียบเคียงสมรรถนะ (Benchmarking) ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนางานอื่นๆ ของโรงเรียนให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งควรทำการเทียบเคียงสมรรถนะ (Benchmarking) ในระดับบุคคล กล่าวคือนำกระบวนการทำการเทียบเคียงสมรรถนะ (Benchmarking) มาใช้ในการทำการเทียบเคียงกับครูที่ประสบผลสำเร็จในด้านที่เราต้องการพัฒนา แล้วให้เรานำวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ของครูเหล่านั้นที่เราได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาสมรรถนะงานของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

4.3.2.2 การเรียนรู้ที่เกิดจากการดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พบว่า 1) ผลการเปลี่ยนที่ส่งผลต่อสถานศึกษา ได้แก่ โรงเรียนได้รับการคัดเลือกจากโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนาให้เป็นตัวแทนของโรงเรียนในเครือข่ายโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา เข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับโรงเรียนเครือข่ายต่างๆ ทั่วประเทศ และคัดเลือกเป็นโรงเรียนต้นแบบในการนำเอานวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่พัฒนา

โดยโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนาไปใช้จนประสบผลสำเร็จ 2) ผลการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อครู ได้แก่ ครูมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองเป็นไปในทางบวก คือ เมื่อได้ร่วมกิจกรรม และได้ร่วมกันสร้างการเรียนรู้ร่วมกันแล้ว ครูทุกคนมีความตระหนักต่อบทบาทหน้าที่ของตนเอง มีการทำงานเป็นแบบพึ่งพาอาศัยกัน และให้เกียรติซึ่งกันและกัน และ 3) ผลการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อนักเรียน ได้แก่ นักเรียนมีสมาธิจดจ่อต่อสิ่งที่ตนเองกระทำได้นานขึ้น มีสติและรู้ตัวในการเรียนรู้หรือการทำงานอื่นๆ ให้สำเร็จ มองเห็นคุณค่าของตนเอง และผู้อื่นมองเห็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงของสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวมีความสุขกับการที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่ครูและนักเรียนได้ร่วมกันออกแบบเรียนรู้ มีทักษะการคิดการสื่อสาร การทำงาน การแก้ไขปัญหา และการเรียนรู้ด้วยตนเอง

4.3.2.3 การเรียนรู้ที่เกิดจากการสร้างการเรียนรู้ร่วมกัน พบว่า สมาชิกมองเห็นว่าการสนทนาแบบเปิดใจยอมรับการเรียนรู้ แสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ รับฟังอย่างใส่ใจ ไม่ตัดสินถูกผิด มองให้หลากหลายและครอบคลุม การสนทนาดังกล่าวจะก่อให้เกิดพลังที่สร้างสรรค์

อภิปรายผล

1. การอภิปรายในแง่มุมมองของผลการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) ดังนี้ ข้อค้นพบสำคัญเกี่ยวกับการผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ผลการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) โดยการเทียบเคียงสมรรถนะกับโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา เป็นดังนี้ สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา มีผลการดำเนินการที่สูงกว่าโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) ทุกประเด็น โดยมีความต่างของช่วงห่างการดำเนินงานระหว่าง - 2 (ความต่างของการดำเนินการปานกลาง) ถึง - 4 (ความต่างของการดำเนินการมากที่สุด) แต่หลังการดำเนินการพัฒนาของ โรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) พบว่า ช่วงห่างของการดำเนินการพัฒนาได้ลดลงอยู่ในระดับ 0 (ไม่มีความต่างของการดำเนินงาน) ถึง - 2 (ความต่างของการดำเนินการปานกลาง) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเมื่อโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) ได้ปฏิบัติตามกิจกรรมตามแผนดำเนินการ จำนวน 20 สัปดาห์ แล้ว ส่งผลให้ มีความเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทำให้ผลดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนดีขึ้น หรือเป็นไปในทิศทางบวกสอดคล้องกับงานวิจัยของ Luis and Kruse (1995); Visscher and Witziers (2004) ที่สรุปคล้ายกันว่า ผลลัพธ์ที่เกิดจากความเป็นชุมชนการเรียนรู้ของโรงเรียน จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นจากเดิม

2. การอภิปรายในแง่มุมมองของผลการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่เกิดจากการเทียบเคียงสมรรถนะ ดังนี้การที่ผลการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) ดีขึ้น หรือเป็นไปในทิศทางบวกหลังจากโรงเรียนได้ดำเนินการพัฒนาตามแผนพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) เป็นระยะเวลาจำนวนทั้งสิ้น 20 สัปดาห์นั้น เป็นผลเนื่องมาจากการใช้กระบวนการเทียบเคียงสมรรถนะ (Benchmarking) มาพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) จากการศึกษา แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการเทียบเคียงสมรรถนะ (Benchmarking) พบว่า Benchmarking เป็นขั้นตอนการนำกระบวนการทำงานของคู่เทียบเคียงสมรรถนะที่มีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการปฏิบัติงานมาเทียบเคียงกับองค์กร แล้วนำมาจัดทำแผนดำเนินการโครงการหรือกิจกรรม เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติให้เกิดผลใกล้เคียงกับคู่เทียบเคียงสมรรถนะ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำกระบวนการเทียบเคียงสมรรถนะเป็นขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นการวางแผน (Planning) 2) ขั้นการวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis Data) 3) ขั้นบูรณาการ (Integration) และ 4) ขั้นการปฏิบัติ (Action Plan) มาพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) จากคู่เทียบเคียงสมรรถนะใน

การวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนลำปลายมาศพัฒนาสอดคล้องกับ งานวิจัยของ Lekawattana (2008) และ Duangmanee (2013) ได้นำกระบวนการเทียบเคียงสมรรถนะ (Benchmarking) มาเป็นกระบวนการพัฒนางานภายในองค์กรของตนเอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Intanam (2010) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาหลักเทียบสำหรับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน พบว่า หลังจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกรณีศึกษาเข้าร่วมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สามารถปฏิบัติและมีผลการปฏิบัติที่มีคุณภาพอยู่ในระดับเท่ากับมาตรฐานทั่วไปเป็นอย่างน้อยในทุกตัวบ่งชี้ นอกจากนี้ในการวิจัยครั้งนี้ทีมงานในการเทียบเคียงสมรรถนะของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) ได้เรียนรู้ถึงวิธีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ด้านการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ของโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา ซึ่งเป็นคู่เทียบเคียงในครั้งนี้ ทำให้สมาชิกในทีมยกระดับความรู้ ความเข้าใจ และมียุทธศาสตร์ในการดำเนินการเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kuhakarn (1999) ที่ได้ศึกษาวิธีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา ภาควิชาโสตทัศนศึกษา แผนกวิชาวิทยาศาสตร์การสอนสถาบันการศึกษาแห่งชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีนายนาง และ Bumrungwech (2004) ได้ศึกษาวิธีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ด้านการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของภาควิชาภาษาอังกฤษคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แล้วนำผลที่ได้จากการศึกษามาเป็นจัดทำแผนพัฒนาหน่วยงานของตน ทำให้บุคลากรในองค์กรเกิดการเรียนรู้ของตน

3. การอภิปรายในแง่ของผลการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงครู ดังนี้ เมื่อผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยจัดทำแผน และดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผน แล้วนั้น ส่งผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อครูทุกคนในโรงเรียนทั้งการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรม ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านทักษะ ความรู้ กล่าวคือ PLC เป็นการยกระดับความรู้ ความเข้าใจ ทักษะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน และงานอื่นๆ ของครูให้ดียิ่งขึ้น โดยเมื่อครูทุกคนได้ร่วมกิจกรรมตามแผนดำเนินการ และได้ร่วมกันสร้างการเรียนรู้ร่วมกันแล้ว ทำให้ทุกคนมีความตระหนักตอบทบาทหน้าที่ของตนเองเพิ่มมากขึ้น ครูทุกคนมีความรู้สึกร่วมกันถึงเป้าหมายในการดำเนินงานให้สำเร็จ มีการทำงานเป็นแบบพึ่งพาอาศัยกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการให้เกียรติซึ่งกันและกัน และเปิดใจยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Panthong and Kornpuang (2013) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง รูปแบบการพัฒนาครูเพื่อศิษย์ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ผลการวิจัย พบว่า กระบวนการหนึ่งที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการพัฒนาคุณลักษณะครูเพื่อศิษย์ ได้แก่ การการเรียนรู้ครูเพื่อศิษย์ระดับทีม (PLC) เพื่อพัฒนาคุณลักษณะครูเพื่อศิษย์ที่ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านการปฏิบัติตน มีคุณลักษณะ 12 ประการ ด้านความรู้และทักษะ มีคุณลักษณะ 10 ประการ ด้านการปฏิบัติงานมีคุณลักษณะ 16 ประการ ซึ่งการพัฒนาดังกล่าวเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของครูเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ สร้างความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาทักษะในการปฏิบัติงานจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อส่งผลต่อการพัฒนาศิษย์ นอกจากนี้ ยังพบว่า เมื่อคณะครูได้ร่วมกันทำ PLC อย่างสม่ำเสมอ ทำให้ครูทุกคนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนานักเรียนให้เกิดความองอกงามทั้งด้านจิตใจ และด้านสติปัญญา และยกระดับทักษะการสอนของตนเองให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

4. การอภิปรายในแง่ของผลการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงสถานศึกษา ดังนี้ สภาพหลังการดำเนินการพัฒนาของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) มีผลการดำเนินการที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ 23 ประเด็น และผลการดำเนินการที่สูงกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ 4 ประเด็น จากผลดังกล่าวบ่งชี้ให้เห็นว่าเมื่อทีมงานได้ดำเนินการพัฒนาโดยจัดทำแผนดำเนินการ และนำไปปฏิบัติแล้วปรากฏว่า โรงเรียนมีทิศทางการพัฒนาเป็นไปในทางบวกหรือดีขึ้นจากเดิม นอกจากผลที่เกิดจากการวิจัยแล้ว ผลที่ได้รับจากการนำ PLC ไปใช้ในการพัฒนาโรงเรียนนั้น พบว่า โรงเรียนได้รับการคัดเลือกจากโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา

ให้เป็นตัวแทนของโรงเรียนในเครือข่ายโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา เข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับโรงเรียนเครือข่ายต่างๆ ทั่วประเทศ และคัดเลือกเป็นโรงเรียนต้นแบบในการนำเอาแนวคิดกรรมการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาโดยโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนาไปใช้จนประสบผลสำเร็จ

จากผลดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่า โรงเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นไปในทิศทางบวกหรือดีขึ้นจากเดิมหลังจากการนำ PLC มาใช้พัฒนาโรงเรียน เพราะ PLC ทำให้ครูในโรงเรียนมีความกระตือรือร้นพร้อมที่จะเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา และพร้อมที่พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง จะก่อให้เกิดนวัตกรรมในการทำงานขึ้นอย่างมากมาย ทำให้งานสำเร็จได้ตามเป้าหมายกำหนด ซึ่งการกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ของคนในองค์กรได้นั้น ได้แก่ ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และหากครูในโรงเรียนทุกคนมีคุณลักษณะดังกล่าวจะส่งผลให้โรงเรียนกลายเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และเมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์สอดคล้ององค์ประกอบของ PLC และองค์กรแห่งการเรียนรู้ พบว่า มีองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน 2 ด้าน คือ การมีวิสัยทัศน์ร่วม และการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม กล่าวคือ ทั้ง PLC และ องค์กรแห่งการเรียนรู้ นั้น เป็นการสร้างให้บุคลากรในองค์กรได้มีมุมมองในการทำงานร่วมกัน มีความรู้สึกร่วมกัน และมองเห็นแนวทางการทำงานที่บรรลุเป้าหมายร่วมกัน โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน

นอกจากนี้ การนำ PLC มาใช้เป็นเทคนิคในการพัฒนาโรงเรียนโดยการทำให้ครูในโรงเรียนมีความรู้สึกร่วมกัน มองเห็นเป้าหมายความสำเร็จร่วมกันผ่านการปฏิบัติงานการสะท้อนงานสนทนาอย่างเป็นกัลยาณมิตรการประชุมเพื่อย่อยประสบการณ์ที่เกิดขึ้นสม่ำเสมอทุกสัปดาห์การดำเนินการดังกล่าวมีความสอดคล้องแนวคิดของการพัฒนาองค์กร ซึ่งเป็นการวางแผนเปลี่ยนแปลงกระบวนการทำงานขององค์กรอย่างเป็นระบบ โดยมีแบบแผนรองรับ เพื่อให้องค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเป็นการพัฒนาความรู้และทักษะในการทำงานของคนในองค์กรให้มีศักยภาพมากยิ่งขึ้น ภายใต้สภาพการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นด้านต่างๆ ในปัจจุบัน ซึ่งการดำเนินการพัฒนาดังกล่าวผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาตามขั้นตอนวิจัย 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นวางแผน 2) ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล 3) ขั้นบูรณาการ และ 4) ขั้นปฏิบัติ ซึ่งขั้นตอนการพัฒนาดังกล่าวมีความสอดคล้องกับขั้นตอนและกระบวนการพัฒนาองค์กร คือ 1) การกำหนดปัญหา 2) การส่งต่อให้กับทีมที่ปรึกษา 3) การรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ปัญหา 4) การปรับแผนสำหรับเปลี่ยนแปลง 5) การดำเนินการเปลี่ยนแปลงในเบื้องต้น 6) การทำให้มั่นคงและจัดทำให้มีขึ้น 7) การป้อนกลับและการประเมินผล

5. ข้อสังเกต และเงื่อนไขความสำเร็จ

5.1 ข้อสังเกตในประเด็นที่โรงเรียนยังทำได้ไม่มากนัก ดังนี้ 1) การบริหารจัดการโรงเรียนให้สามารถเป็นแบบอย่างแก่โรงเรียนหรือองค์กรอื่นได้ และสามารถเป็นแหล่งเรียนรู้ได้ เพราะ โรงเรียนเพิ่งเริ่มดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาได้ช่วงระยะหนึ่งเท่านั้น ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะส่งผลให้เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจนอย่างโรงเรียนลำปลายมาศได้ ต้องใช้ระยะเวลาในการปฏิบัติอย่างน้อย 1 – 2 ปี และต้องปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอด้วย 2) การสร้างบรรยากาศในการทำงานเป็นไปในทางบวก โดยการสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างบุคคลต่อกัน การเปิดใจของบุคลากรในโรงเรียน พร้อมรับฟัง พร้อมเรียนรู้ พร้อมพัฒนา และ 3) มีการทำงานร่วมกันมากกว่าทำงานคนเดียว มีกิจกรรมกลุ่ม ทำงานร่วมกันและ PLC แลกเปลี่ยนร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ ทั้งสามประเด็นนี้ เป็นข้อค้นพบที่เกิดจากการดำเนินการปรับเทียบเข้ากับค่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งทั้งสามประเด็นมีผลการดำเนินงานต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนด แต่จากการวิเคราะห์แล้ว พบว่า ถึงแม้จะไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ แต่ผลการดำเนินการก็อยู่ในระดับดี อาจเกี่ยวข้องด้วยในระยะเวลาที่ดำเนินการสมาชิกในทีมงานบางส่วนจำเป็นต้องเข้ารับการพัฒนาตามหน่วยต้นสังกัดแจ้งให้เข้าร่วม ทำให้บางครั้งการทำงานจึงเป็นในลักษณะของงานเดี่ยวตามงานที่ตนเองรับผิดชอบค้างไว้ในช่วงที่ต้องเข้ารับการพัฒนา แต่วิถีปฏิบัติอย่างหนึ่งของโรงเรียน

บ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) คือ ถ้างานใดเป็นงานเร่งด่วน หรือมีภาระงานมากครูทุกคนจะอาสาเข้าช่วยเหลืองานนั้นให้บรรลุตามเวลาที่กำหนด

5.2 ข้อสังเกตอื่นๆ จากการประเมิน ผลการดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเข้า โดยการเทียบเคียงผลการดำเนินการก่อนดำเนินการกับหลังดำเนินการ และการเทียบเคียงกับคู่เทียบเคียงนั้น มีผู้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับความเชื่อถือของผลการประเมินว่าผู้วิจัยมีแนวทางการควบคุมความลำเอียงอย่างไร จากประเด็นดังกล่าวผู้วิจัยมีแนวทางการดำเนิน คือ การพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ร่วมเข้าโครงการเสริมสร้างสุขภาวะในโรงเรียน และโรงเรียนได้ร่วมเป็นเครือข่ายในการนำนวัตกรรมในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนามาใช้ ซึ่งจากการเข้าร่วมดังกล่าวทั้ง 2 โครงการได้มีการออกเยี่ยม ติดตามการดำเนินงานของโรงเรียนเป็นระยะๆ และจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเครือข่าย จึงทำให้โรงเรียนมีการดำเนินการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และได้รับการกำกับติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเช่นกัน ดังนั้นในประเมินดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้นำผลการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการเยี่ยมติดตามงาน มาเป็นกรอบในการพิจารณาในการประเมินเปรียบเทียบ ซึ่งเป็นการควบคุมความลำเอียงในการประเมินในครั้งนี้

5.3 ปัญหาอุปสรรคที่พบ ในระหว่างดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) มีปัญหาและอุปสรรคที่ส่งต่อการดำเนินงาน ได้แก่ ระยะเวลาในการดำเนินการ คือ ในการวิจัยครั้งนี้มีระยะเวลาในการดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพค่อนข้างน้อยเกินไป (20 สัปดาห์) จึงทำให้ผลการดำเนินการพัฒนามตามประเด็นด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นในบางประเด็นเห็นไม่ค่อยชัดเจนมากนัก และผลที่ส่งต่อคุณภาพโรงเรียน ครู และนักเรียนอาจมองเห็นภาพความสำเร็จยังไม่ครบสมบูรณ์เท่าที่ควร

5.4 เงื่อนไขความสำเร็จ

5.4.1 ความเข้มแข็งของทีมงานครูในโรงเรียน เพราะการดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นวิธีการสร้างการเรียนรู้ร่วมกันของครูในโรงเรียน เพื่อนำความรู้ที่ได้นั้นไปพัฒนาตนเอง และพัฒนางานที่ต้องรับผิดชอบ จึงต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ จนเกิดเป็นวิถีของโรงเรียน ซึ่งการปฏิบัติกิจกรรมดังกล่าวในบางครั้งต้องใช้เวลานานอกราชการ หรือวันหยุดปฏิบัติ ดังนั้นถ้าครูในโรงเรียนไม่เป็นหนึ่งเดียวกันแล้ว การดำเนินการดังกล่าวย่อมไม่เกิดผล

5.4.2 การนำของผู้บริหาร ถึงแม้การดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจะประสบผลสำเร็จได้จะต้องอาศัยการทำงานเป็นทีม เน้นความเป็นอันหนึ่งเดียวกันของครูในโรงเรียน กล่าวคือ ทุกคนมีความสำคัญเท่ากัน แต่บุคคลที่สำคัญคนหนึ่งซึ่งส่งต่อการดำเนินการ คือ ผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งผู้บริหารจะต้องเริ่มที่ตนเองก่อนถ้าตนเองไม่เริ่มแล้วไปเริ่มที่คนอื่นก่อน อาจทำให้ทุกคนไม่เชื่อว่าสิ่งที่เราทำมีคุณค่า เพราะผู้บริหารยังไม่เริ่มทำเองก่อนเลย ดังนั้น ผู้บริหารจะต้องปรับเปลี่ยนมุมมองของตนเองจากการที่มองว่า ผู้บริหารสั่งครูทำ เป็นผู้บริหารพาครูทำ และเรียนรู้ร่วมกับครู จึงจะทำให้การดำเนินการดังกล่าวเกิดผลสำเร็จได้

5.4.3 เครือข่ายชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การที่โรงเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมโครงการส่งเสริมสุขภาวะในโรงเรียนของ สสส. กับ มูลนิธิสถาบันวิจัยระบบการศึกษา (IRES) ทำให้มีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ทางโครงการจัดขึ้น ซึ่งหนึ่งในนั้นคือ การศึกษาโรงเรียนต้นแบบการนำ PLC มาใช้ในการพัฒนาครู คือ โรงเรียนลำปลายพัฒนา จึงทำให้โรงเรียนนำครูเข้าร่วมกิจกรรมกับโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา ทำให้ครูเกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ PLC ในระดับหนึ่งจึงทำให้การดำเนินการเป็นไปด้วยดี และอีกประการหนึ่ง ในแต่ละปีทาง สสส. และมูลนิธิสถาบันวิจัยระบบการศึกษา จะจัดให้มีการสร้างการเรียนรู้ร่วมกัน จึงทำให้โรงเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมเรียนรู้การปฏิบัติงานของโรงเรียนต้นแบบในกลุ่มอย่างต่อเนื่อง และได้มีโอกาสได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันอีก

หลายๆ รูปแบบ ทำให้โรงเรียนมีเครือข่ายร่วมเรียนรู้อยู่ทุกภาคของประเทศ ซึ่งส่งผลให้การดำเนินการพัฒนาชุมชน การเรียนรู้ของโรงเรียนเป็นไปด้วยดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ข้อเสนอแนะสำหรับโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง)

1.1.1 โรงเรียนควรนำประเด็นที่มีผลการประเมินต่ำกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ ได้แก่ 1) การบริหารจัดการโรงเรียนให้สามารถเป็นแบบอย่างแก่โรงเรียนหรือองค์กรอื่นได้ และสามารถเป็นแหล่งเรียนรู้ได้ 2) การสร้างบรรยากาศในการทำงานเป็นไปในทางบวก โดยการสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างบุคคลต่อกัน การเปิดใจของบุคลากรในโรงเรียน พร้อมรับฟัง พร้อมเรียนรู้ พร้อมพัฒนา และ 3) มีการทำงานร่วมกันมากกว่าทำงานคนเดียว มีกิจกรรมกลุ่ม ทำงานร่วมกัน และ PLC แลกเปลี่ยนร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ มาวิเคราะห์แล้วนำไปวางแผนพัฒนาประเด็นดังกล่าวให้มีผลการประเมินพอดี หรือสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

1.1.2 โรงเรียนควรดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ จนกลายเป็นวิถีของโรงเรียนที่มีความเด่นชัด และมีอัตลักษณ์เป็นของตัวเอง สามารถเป็นแบบอย่างสำหรับโรงเรียนอื่นได้

1.2 ข้อเสนอแนะสำหรับโรงเรียนอื่น

1.2.1 การเริ่มต้นของโรงเรียนอื่นๆ ที่จะพัฒนาโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพควรเริ่มต้นจากการสร้างความเป็นชุมชน (สนามพลัง) ก่อนเนื่องจากองค์ประกอบดังกล่าวเป็นฐานรากของความเป็น PLC

1.2.2 โรงเรียนอื่นๆ ควรศึกษาแนวทางการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับสภาพบริบทของตนเอง

1.2.3 ผู้บริหารจะต้องปรับเปลี่ยนมุมมองของตนเองจากการที่มองว่า ผู้บริหารสั่งครูทำ เป็นผู้บริหารพาครูทำ และเรียนรู้ร่วมกับครู จึงจะทำให้การดำเนินการดังกล่าวเกิดผลสำเร็จได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยในลักษณะวิจัยเชิงเปรียบเทียบว่าช่วงเวลาการจัดกิจกรรมมีผลต่อการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน หรือไม่

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน ในรูปแบบต่างๆ มีผลต่อการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน หรือไม่

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการนำกระบวนการเทียบเคียงสมรรถนะไปใช้ในการพัฒนางานอื่นๆ ของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

References

- Bumrungwech, K. (2004). *The development of the quality of education in English Language Program, the Humanities and Social Sciences Faculty, Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University by using benchmarking methodology with the Department of English, the Faculty of Arts, Chulalongkorn University* (Doctoral dissertation). Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Duangmanee, A. (2013). *The development of research management strategies by benchmarking on education criteria for performance excellence of nursing colleges under the ministry of defense* (Doctoral dissertation). Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Intanam, N. (2010). *Development of a benchmark for building professional learning communities in schools* (Doctoral dissertation). Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Kuhakarn, S. (1999). *Teaching and learning management development of graduate programs, department of audio-visual education, Chulalongkorn University, by using benchmarking methodology with division of instructional science, national institute of education, Nanyang Technological University* (Doctoral dissertation). Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Lekawattana, T. (2008). *A development of an internal quality assurance model for basic educational schools using the benchmarking approach* (Doctoral dissertation). Phitsanulok: Naresuan University. (in Thai)
- Luis, K. S., & Kruse, S. D. (1995). *Professional and community: Perspectives on reforming urban schools*. Thousand Oaks, CA: Corwin Press.
- Panthong, W., & Kornpuang, A. (2013). A model for the development of student oriented teachers in the school under Jurisdiction of Primary Education Service Areas. *Journal of Education Naresuan University*, 15(special), 193-205. (in Thai)
- Smith, Helen, Armstrong, Michael, & Brown, Sally. (1999). *Benchmarking and threshold standards in higher education*. London: Kogan Page.
- Visscher, A. J., & Witziers, B. (2004). *Network learning for education change*. New York: Open University Press.